

AMENDEMENT

Agendapunt 17. Onderwerp: Nota re-integratiebeleid Participatiewet IOAW IOAZ

De raad van de gemeente Meierijstad in vergadering bijeen op 27 februari 2019,

Constaterende dat

- De tegenprestatie in de zin van art. 9 lid 1 onder c van de Participatiewet bestaat uit de plicht om naar vermogen door het bestuur opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt;
- In de voorliggende nota het beleid aangaande de tegenprestatie onder meer als volgt is beschreven:
“Deze wettelijke verplichting wordt zo vrijwillig mogelijk ingezet. De eigen motivatie van de bijstandsgerechtigde is het uitgangspunt. Daarom sluiten we aan bij de persoonlijke wensen.”¹

Overwegende dat

- Eenieder in de basis verantwoordelijk is voor zijn eigen voorziening in het bestaan;
- Niet eenieder erin slaagt in het eigen bestaan te voorzien;
- Het goed is dat in deze gevallen een beroep op bijstand mogelijk is om in de noodzakelijke kosten van bestaan te voorzien; eenieder verdient immers een menswaardig bestaan;
- Niet kan worden miskend dat deze bijstand door andere inwoners, of anders gezegd: de samenleving als geheel, wordt opgebracht en het daarom juist is wanneer van degene die deze bijstand ontvangt gevraagd wordt een redelijke en gepaste bijdrage te leveren aan die samenleving;
- Het opdragen van een tegenprestatie naar aanleiding van het ontvangen van bijstand dan ook redelijk en rechtvaardig kan zijn, ook wanneer de opgedragen prestatie niet aansluit bij de persoonlijke wensen of de eigen motivatie van de bijstandsgerechtigde;
- De tegenprestatie mede een gelegenheid vormt te blijven participeren in de samenleving en om een sociaal netwerk, arbeidsritme en regelmaat te behouden;
- Een tegenprestatie altijd zodanig moet zijn ingericht dat deze naar vermogen moet kunnen worden verricht door de bijstandsgerechtigde, en gepast is gezien zijn persoonlijke situatie en de individuele omstandigheden in kwestie², waarbij opgemerkt kan worden dat de duur van de tegenprestatie is gemaximeerd op 30 uur per week³. Een tegenprestatie die niet naar vermogen kan worden verricht of niet gepast is gezien de persoonlijke situatie of individuele omstandigheden dient echter te worden onderscheiden van de prestatie die niet aansluit bij de persoonlijke wensen of de eigen motivatie van de bijstandsgerechtigde; eerstgenoemde prestatie hoort onder geen beding te worden opgedragen, bij laatstgenoemde is dit niet het geval;

¹ Pag. 7 Nota re-integratiebeleid Participatiewet IOAW IOAZ

² Art. 3 lid 2 Verordening Tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ Meierijstad 2017

³ Art. 4 lid 2 Verordening Tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ Meierijstad 2017

- Het voorgestelde beleid inzake de tegenprestatie het opdragen ervan de facto onmogelijk maakt:
 - o De wettelijke omschrijving in artikel 3 van de Verordening⁴ spreekt van het **opdragen** van een tegenprestatie, waarbij het college rekening houdt met de persoonlijke situatie en de individuele omstandigheden en bovendien rekening kán houden met de persoonlijke wensen van de belanghebbende.
 - o de vertaling hiervan in de beleidsregel (artikel 3.1.5) strijdig is met de opdracht aan het college en zelfs met een louter taalkundige uitleg van het begrip ‘opdragen’. Het verrichten van een tegenprestatie wordt in de beleidsregel namelijk volledig afhankelijk gemaakt van de motivatie en de persoonlijke wensen van de belanghebbende: *“Deze wettelijke verplichting wordt zo vrijwillig mogelijk ingezet. De eigen motivatie van de bijstandsgerechtigde is het uitgangspunt. Daarom sluiten we aan bij de persoonlijke wensen”*
 - o het wettelijk voorschrift en de beleidsregel in feite innerlijk tegenstrijdig zijn: als persoonlijke wensen leidend zijn, valt er immers niets op te dragen. Dit maakt in voorkomende gevallen het opleggen van een maatregel (afstemming) onmogelijk terwijl een beroep op ontheffing wegens dringende redenen nooit aan de orde zal hoeven zijn. En is die wel aan de orde, dan kan deze niet geweigerd worden.
 - o het college weliswaar heeft voldaan aan de wettelijke verplichting om het opdragen van een tegenprestatie mogelijk te maken, maar een realistische uitvoering ervan feitelijk onmogelijk heeft gemaakt door elke vorm van dwang, druk of aansporing uit de beleidsregel te schrijven.
- Het daarom goed is het beleid zodanig aan te passen dat het opdragen wél mogelijk is.

Besluit:

Een beslipunt toe te voegen dat strekt tot wijziging van de formulering van beleidsregel 3.1.5 Tegenprestatie, namelijk:

“ (...) Deze wettelijke verplichting wordt zo vrijwillig mogelijk ingezet. De eigen motivatie van de bijstandsgerechtigde is het uitgangspunt. Daarom sluiten we aan bij de persoonlijke wensen. (...) ”

te vervangen door:

“(…) Bij de beoordeling van het opdragen van een tegenprestatie zal rekening worden gehouden met de kwaliteiten en de individuele omstandigheden en zo mogelijk ook met de persoonlijke wensen van de belanghebbende. (...)”

Ondertekening en naam

Thijs van Zutphen

⁴ Verordening Tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ Meierijstad 2017